

ערוץ 2000

מאיריק את השבת

”ואהבת
לרעה
כמוד
אני ה”

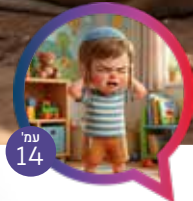
רבי עקיבא אמר על מצוה זו כי היא כלל גדול בתורה. בספרים הקדושים נאמר על כך שמי שאוהב כל אדם ממש, הוא אוהב את מי שהקדוש ברוך הוא אוהב. ואין זה אהבה גדולה יותר מאהבת מי שהאהוב אוהב. אמר הפעל שם טוב: המצוה לאהב כל אדם "כמוד", היא גם על מי שאיננו יודעים מי הוא וכיצד הוא נראה.

אין לעיין בשבת חופשית - המגזין נמסר ונמסר

זמני השבת

ערים	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
ירושלים	18:59 (18:39 עד 19:00)	19:50	20:41
תל אביב	18:57	19:49	20:38
חיפה	18:59	19:51	20:41
באר שבע	18:58	19:49	20:39

פיצח התחפם השועל
מול האריה?
מאיר גואטה

הילד שלא רצה
לחגוג בר מצווה
הרב ארז קדוסי

אפשר לשבח פקיד
אחד לעומת חבר?
הרב שמואל ממון

מדוע סירב הרב
לעבור צנתור?
הרב יהונתן ענבה

מה היחס היהודי
ליום העצמאות?
המקובל הרב יוסף ביטון

בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם | 24/6 | במגוון שפות | טלפון 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

יש אנשים שמעדיפים משום מה שלא לקרוא לילדיהם על שם הוריהם ומנסים לחמוק מכך. לפי אחד הפרשנים הקדמונים (דעת זקנים בעלי התוספות), שני בניו של אהרן מתו מן העולם, כתוצאה מכך שלא קרא לבניו על שם אביו עמרם. אלא העדיף להסתפק ברמזים: נדב ואביהוא. מן הראוי לזכור גם זאת.

סוד ההילולא והישועה
שגילה רשב"י

פרטים בנב המגזין <<

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון
מרבני ערוץ 2000

חושג ביהדות

לא תעמוד על דם רעך

מצווה מהתורה שלא לעמוד מנגד כאשר חיי אדם בסכנה. המצווה כוללת שני היבטים: האיסור לעמוד בחיבוק ידיים כשאפשר להציל, והחיוב לעשות מאמץ להציל. חכמינו ז"ל הרחיבו את המצווה גם למקרים שבהם הסכנה אינה מיידית – כגון מי שיועד עדות שיכולה להציל אדם מעונש מוות או מאבדן ממון, חייב להעיד. וכן אסור לשחוק כאשר רואים משהו מתכן לפגוע באדם אחר.

מה בדיוק קרה לנדב ואביהוא?

על מות נדב ואביהוא אמר ה' באמצעות משה: "בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ". כיצד ניתן להבין את ההתבטאות הזו, ומדוע נזרה נזרה זו דווקא עליהם?

זמן קריאה: 2 דק'

ה"אור החיים" הקדוש מבאר כי במיתתם של נדב ואביהוא טמון סוד "מיתת הנשיקה". דרך מיתתם גילה הקדוש ברוך הוא למשה כיצד נשמותיהם של צדיקים נפרדות מהעולם; הם לא מתו בגלל כשל, אלא מכיוון שהתקרבו לאור העליון עד כלות הנפש. בספרות המקובלים מוסבר כי בעוד שבדרך כלל הצדיק מחכה שהשכינה תתקרב אליו, נדב ואביהוא חתרו בחיפזון ובכיסופים עצומים להתקרב אליה, עד שדבקותם הגיעה לשיא של נעילות, ערבות ומתיקות עד שיצאה נשמתם. הרמח"ל מוסיף חוק רוחני: כאשר אדם העוסק בסודות עליונים מגיע למדרגת דבקות כזו, אסור לו להפסיק את הקשר, שכן פריחת הנשמה בתוך דבקות זו היא ביטוי לשיא השלמות, כפי שאירע לתנאים באיזרא קדישא בימי רשב"י. בתורת החסידות יש הסברים רחבים המתארים היטב את דרגת הדבקות הנשגבת באורו הגדול של ה', עד שהגוף מתכלה ומתאיין והאדם מגיע לדרגה של כלות הנפש. ההסבר הזה ממחיש את דרגתם הגבוהה של בני אהרן הכהן, נדב ואביהוא, שלא חטאו חלילה אלא לא שמו מעצור לפסגת ההתעלות שלהם, עלו והתעלו עד שנפשמ כלתה והם מתו.

לצד עומק זה, אין מקרא יוצא מידי פשוטו. הרשב"ם מסביר כי קידוש השם נעשה דווקא בגלל שהם הקריבו "אש זרה" – אש שלא נצטוו עליה, במקום להמתין לאש שתצא מאת ה'. קידוש השם התרחש כאשר הקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקים כחוט השערה. כאשר הקדוש ברוך הוא תובע מהגדולים ביותר, הדבר מהווה מסר לכלל ישראל: אם הצדיקים הללו נדרשו לדיוק כה רב, על אחת כמה וכמה שעל האדם הפשוט להתחזק בתשובה ובחרטה על מעשיו. המסר לדורות הוא שהכל מגיע משמיים. כשם שאלוהי הנביא כשעמד על הר הכרמל הורה לא לשים אש אלא להמתין לאש מהשמיים, כך גם עלינו להפנים שבין אם מדובר בפרנסה, בבריאות או בביטחון, הכול הוא מאת ה', וזהו קידוש השם האמיתי.

מה היחס של השקפת התורה ליום העצמאות שצוין השבוע?

באשר ליום העצמאות, השקפת התורה עומדת על השילוב שבין הכרת הטוב לבין הכאב על החסר. אין עוררין על כך שאנו חיים בתקופה של נס גלוי, שאין לו אח ורע מאז ימי שלמה המלך. עובדה היא שעם ישראל יושב בארצו עם שמירה שמימית נפלאה, ובכל רחבי הארץ פועלים בתי מדרש, ישיבות, כוללים וגמ"חים בהיקף חסר תקדים בהיסטוריה. תופעה זו כשלעצמה היא סיבה ברורה להלל ולשבח לבורא עולם. מרן רבנו הראש"ל הגאון רבי עובדיה יוסף צצוק"ל היה מדגיש תמיד את החובה להודות על הנס המופלא הזה – עצם האפשרות לקיים חיים תורניים מלאים בארץ ישראל היא מתנה גדולה. כשמשווים בין המצב הנוכחי לבין המצב שבו היה עם ישראל מוקף ככבשה בין שבעים זאבים, וארץ ישראל שוב הייתה במקום שבו ניתן לקיים חיי תורה ומצוות מלאים באין מפריע, אפשר לקלוט את עומק הנס שחולל ה' באותם ימי נס ופלא של הקמת המדינה, ובניצחון הגדול שהנחיל לעמו אל מול הגוים שמבקשים כמו תמיד לכלותו, וזממם הנפשע לא עולה בידם.

עם זאת, הלב נשאר ער לפער שבין המציאות הנוכחית לבין השאיפה השלמה. המצב הנוכחי מתאפיין בתחושת "עין במר בוכה ולב שמח". העין בוכה על כך שהרעיונות שמעצבים את המדינה לא צועדים לאור התורה, ועל כך שאנו עדיין נמצאים במצב של גלות בתוך גאולה, ללא בית מקדש וללא אחדות מלאה כשכולם דבקים בתורה ובמצוותיה. הבכי הזה הוא ביטוי למחויבותנו להמשיך בעבודה הקשה של השבת לב ישראל לאביהם שבשמיים. ההודאה על הנס אינה סותרת את השאיפה העמוקה לכך שכל העם ילך בדרך התורה וייבנה בית המקדש במהרה, מתוך אמונה שהשלמות הזו עוד תגיע.

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30, לייצוג אישי וברכה מהרב, חיינו 073-3212998

התנגשות בלתי נמנעת

נפרשת קדושים

נכתב: "איש אמו ואביו"
היראו ואַת שְׁבַחְתִּי תְּשֻׁמְרוּ אֲנִי ה'
אַלְקִיכֶם". חכמינו לומדים מהסמיכות הזו עיקרון מכריע: גם אם האב מבקש מבנו לעבור על דברי תורה, אל לבן לשמוע לו.

הרמב"ם מנחה אותנו: בן שראה את אביו טובר על דברי תורה, לא יאמר לו ישירות "עברת על התורה". במקום זאת, עליו לומר: "אבא, כתוב בתורה כך וכך", כמי שמבקש ללמוד ולא כמזהיר או מוכיח. במסרה שהאב יבין מעצמו.

הכלל "כולכם חייבין בנבדוי" מלמד כי גם ההורים וגם הילדים כפופים לרצון ה'. במקרה של התנגשות הרצון האלוזקי קודם, אן זה חייב להיות בדרכי נועם ובשמירה מקסימלית על כבוד ההורה.

המגזין נצפה

בניית "בזק" בחולון. נשלח על ידי שגריר המגזין ר' יאיר צדיקי הי"ו

נזלתם את המגזין באקום מאגניז
שלחו לנו למייל או לטלפון:
058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

ההקדשות של חזכי הרבים היקרים

המזין מוקדש

לע"נ: אילנה בת רחל, משה בן זילפה אסתר בת מלכה,

שלמה בן דוד, שרה בת עליזה, שרה בת יחיא, יעל בת יפה, מלכה בת יפה, דוד וזוהרה קדוש,

אלברט בן אבי, שלום וחנה בן אבי, ניסים בן כריה, נתן בן יונה, חוה רות בת פנינה, דנה בת רותי רות תמיז סימן טוב

פתאל בן שרה | **לרפואה שלמה:** ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר, מיכאל בן רחל, מסעוד פרוספר בן שמחה

לברכה והצלחה: סילבנה בת מיסה, הילה ססלה בת סילבנה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה | **לזיווג הטוב:** אורטל בת ארית, שירה בת אסתר,

תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה | **לפרנסה בשפע ובראיות:** דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה

לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילנה תהילה בת חדוה, יצחק מימון בן רינה, לילך פנינה בת רותי רות

בואו והקדישו מגזינים למען זיכוי הרבים עבור היקר לכם - חיינו 073-2866527

ערוץ 2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות
עורך: בנימין ליפקין | **עורך משנה:** י. נפתלי
ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו © כל הזכויות שמורות
מרכז: 2610 * שלוחה 1
להאזנה לפרוט: 03-378-2000
בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000
להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות
חיינו: 073-321-2992
הצטרפות לנבחרת מזכי הרבים
מפיצי המגזין: חיינו 073-2866527
להצטרפות לקבוצות הווצאפ שלנו: 058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות
לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

חזון יצחק

מורנו ורבנו, מרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

בספר זאת הברכה (פרק יז הערה 154) כתב בשם הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהרואה את הים הגדול בלילה ומתפעל מראייתו, מברך אף שלא רואהו בבירור. ופוסקים נוספים כתבו כן והוסיפו כי אם נמצא במקום חשוך שאינו רואה כל כך את הים, או במקום רחוק מהים, כך שאינו מתפעל כל כך, לא יברך. ופוסקים נוספים הוסיפו וחרצו כי כל ראה מרחוק אינה נקראת ראה. ובספר זאת הברכה כתב בשם הגר"ש וואזנר זצ"ל שאין לברך על הים מרחוק, ורק כשרואים כמות המים הגדולה ומרגישים נפלאות הבורא מברכים, ועל כן אם בלילה ברוב המקרים קשה לראות ולהתפעל מן הים הגדול, באופן כזה אין לברך בשם ומלכות ברכת הים. אבל אם מתקרב לים ורואה את הים מקרוב, יכול לברך גם בלילה ברכת שעשה את הים הגדול, ובשאר הימים עושה מעשה בראשית.

מתשובת מהר"ם בן חביב, שלענין זוועות, אם עבר זמן מה בין רעש לרעש שהסיח דעתו ממנו, צריך לחזור ולברך, ואם לא אינו צריך לחזור ולברך, וכן לענין רוחות.

והיה מי שתמה על כך שרבים אינם נוהגים לברך על רעידת אדמה, הפך פסק מרן שצריך לברך "עושה מעשה בראשית", ואם ירצה יברך "שכחו וגבורתו מלא עולם". ובמקום לברך הם אומרים שמע ישראל, וכתב שאולי מפאת הצער והבהלה לא נותנים דעתם לברך. ואכן בספר תוכחת חיים נאמר במפורש כי בעת ששומע הרעש, תיכף יאמר פסוק שמע ישראל וגו', ברוך שם וכו', וקרא זה אל זה וכו'.

ולענין השאלה על הים, הנה ההלכה העקרונית אכן קובעת כי הרואה את הים הגדול, חייב לברך ברכה מיוחדת. מעתה השאלה היא מה דינו של הרואה את הים בלילה, ואין הוא יכול להבחין בגודלו ובתפארתו ולכן מסתפק אם עליו לברך או לא.

לכבוד השואל הנכבד, בשאלתו אימתי מברכים על רעידת אדמה, ובאיזו רמה של רעידת אדמה יש לברך. וכן מי שרואה את הים בלילה מקרוב, האם יברך ברכת הים בשם ומלכות?

הנה כיוון שלא נתנו חכמים שיעור לברכה על רעידת אדמה, נראה שאפילו אין הרעידה גדולה שעלולה לסכן בני אדם, צריך לברך על הרגשת הרעידה (וכן כתב בשו"ת שבת הקהתי ה, מו).

ועוד נאמר שאם היו כמה זוועות או כמה רוחות בזו אחר זו, יתכן שיש לברך, ואין צריך להמתין שלוש ימים, כיוון שאלו דברים שאין להם שיעור ולא ידוע צרכם בארץ ולא דרך הטבע, אלא להבהיל את העולם כי ה' עשה שיראו מלפניו. לכן כל שעה שהם באים יש לברך עליהם, וכמו מי שניצל מן הארי ויברך וחזר ובא עליו, או הדוב וניצל, שחזר ומברך, וכן מן הנחש וכו'. ובשערי תשובה (רכז) הביא

(צילום: גוסס איליה)

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

למי שייכת

הדירה הזאת?

מה הנשר?

לאן מוביל הכנה
את השעיר לעזאזל?

יודעים את התשובה? עלו לנו לאייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
"סתם סתם".

כרשת

אחרי מות קדושים
נשאים בכרשה:

בפרשת אחרי מות 80 פסוקים,
ובפרשת מצורע - 64.

144 פסוקים כששתי
הפרשות נקראות יחד!

הפסוק השבוע:
"ויהי דבר" (יחזקאל, ט).

6-7 הפרשות ה'6
וה'7 של החומש
ה'3, ויקרא!

עבודת יום הכיפורים,
איסורי עריות ושפיכות
דמים, איסורי עבודה
זרה, קדושה וסוהרה,
מצוות שבין אדם
לחברו, ואהבת
לעך כמין.

זוג עם שמונה ילדים. חדר וחצי. בלילה, כשהגיע הזמן לישון, סידרו מזרונים על הרצפה, אחד ליד השני, כמה שאפשר, ועדיין לא היה מספיק מקום לכולם. זו הייתה צפיפות שחדרה לנשמה, לילה אחר לילה, שנה אחר שנה. ואז נמצאה הדירה. קומה שלישית, שכונה טובה, מרווחת, מחיר זול. כזו שנראית כמו תשובה לתפילות של שנים. האברך הרגיש שהשמים נפתחו. וכל שנותר היה לחתום.

אבל לפני שחתם, החליט לעשות דבר אחד קטן, לברך על השכנים. בתיבות הדואר ראה שם מוכר, שם של חבר מהישיבה שגר בבנין. הוא עלה, נקש בדלת, שאל בנעימות: "איך השכנים? יש שלום בבנין?" החבר חיך ואמר שהכל בסדר. והאברך יצא עם לב שלם לחתום על חיון החדשים. אלא שכשהגיע למוכר, קיבל מכה שלא ציפה לה. "מצטער", אמר המוכר בפנים חסרות הבעה. "כבר מכרת". "למי?" תהה הקונה המאוכזב. "לשכן מלמטה. הגיע אחריו ממש, אמר שהוא שמע שאני מוכר - וחתמנו". ואז הכול התחבר. אותו חבר שהקשיב לשאלות שלו כבר עלה לחתום עוד בזמן שהוא ירד במדרגות. הדירה שחיכה לה שנים נחטפה מתחת לידי, על ידי מי שחשב שהוא חבר. כל אדם אחר היה צועק. היה הולך לתבוע, אבל

האברך הבלוי. לקח את הכאב, עטף אותו בשתיקה, ונשא אותו על עצמו אל הגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל. רבי ניסים הקשיב, הנהן, ואמר את האמת כפי שהיא: "אמנם לא היה ראוי לנהוג כך, אבל מצד דין 'בר מצרא', יש לו זכות קדימה כשכן בבנין". האברך שמע, קיבל את הדין, והוריד מליבו כל תרעומת באמת ובתמים. לא עברו שבועיים ודירה נוספת הוצעה למכירה. באותו בנין. קומה שלישית. גדולה יותר מהקודמת. זולה יותר מהקודמת. והפעם היא הייתה שלו. האברך חתם, ועבר לגור בדירה שהייתה טובה מכל מה שחלם עליו.

ולא רק זה: הוא גר שם בשלום. בלי מריבות ובלו טינה.

כשמשוהו נלקח ממך, בעוול, בכאב, בחוסר צדק, הנטייה הראשונית היא להילחם. להשיב מלחמה. אבל הוויתור הכי קשה הוא זה שפותח את הדלת לברכה הכי גדולה.

האם מותר להדליק בגדים במדורת ל"ג בעומר לכבוד הצדיק?

שאלה באלכסה? להיום זה פשוט:

אָפּס שְׁלוֹשׁ - תְּרִיג - אֶלְפִים

03 - 613 - 2000

בכל מקום בכל שעה מענה ההלכה

מענה ההלכה
העולמי

השידור הקבוע ביום

שלישי בשעה 21:00

ניתן להזמין את הרב

לחונן בית ללא עלות.

חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

הרב סירב לעבור

את הצנתור

כנה לכל אדם. שם, בתוך הפשטות האנושית הזו, האירה קדושתם באור הגדול ביותר. כך למשל, מסופר על מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל שהוצרך להתפנות לבית החולים בדחיפות לצורך צנתור מציל חיים, אולם הרב סירב בתוקף להתפנות. כששאלו אותו הנוכחים בתמיהה גדולה מדוע הוא מסכן את עצמו, ענה ואמר: אינני יודע אם אצא לחזור מבית החולים, וגם אם כן – מי יודע מה יהיה מצבי לאחר הפעולה הרפואית. אני יושב במשך ימים ארוכים על מקרה של עגונה, ועליי לכתוב את התשובה ההלכתית כדי להתירה מנישואיה ולהוציאה מן המצר. וכך, מתוך מסירות נפש אדירה לאישה שאינו מכיר, ישב מרן במשך שעה ארוכה, כתב את התשובה המורכבת, ורק לאחר שסיים את מלאכתו והבטיח את עתידה – התפנה לבית החולים ועבר את הצנתור לחיים טובים.

נמצאנו למדים מתורתנו ומרבנותינו הלכה למעשה להתבוננות מחודשת: הקדושה איננה בריחה מהחיים. היא מתגלה כאשר האדם מצליח להיות חיי רוח עמוקים, מלאי תוכן ויראה, ובאותה נשימה להיות אדם של לב, של חסד, של עדינות ושל אהבת הבריות ללא תנאי. שנזכה ללמוד, להרגיש, להעניק ולעזור. שנזכה באמת להיות קדושים בחיינו.

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

לחיים היהודיים: הקדושה אינה מתקיימת רק ברגעים נשגבים של תפילה, בכי בבית הכנסת או התעלות רוחנית בחדרי חדרים. היא נבחנת, נמדדת ומזוקקת דווקא בתוך המפגש האנושי הפשוט והיומיומי. האופן שבו אדם מדבר עם חברו במכולת, הרגישות שהוא מגלה כלפי הזולת גם כשהוא עייף או מוטרד, הנכונות לוותר על האגו, להקשיב לצרות של אחר, לסייע בעת צרה – כל אלו אינם עניינים צדדיים או הכנה לקדושה, אלא הם עצמם חלק בלתי נפרד, ליבתי ומהותי מעבודת ה' האמיתית.

מתוך כך מתברר לנו כי עבודת ה' שבין אדם למקום, ועבודת המידות שבין אדם לחברו, אינן שני עולמות נפרדים או מקבילים, אלא מציאות אחת שלמה ובלתי ניתנת לפירוק. הקדושה איננה שלמה אם היא פונה רק כלפי מעלה ומתעלמת מן האדם שממול; היא הופכת לחסרה, ואולי אף למזויפת. דווקא החיבור העדין והמורכב בין השניים, בין שמים לארץ, בין תפילה למעשה, בין אדם לחברו, הוא שמעמיד את האדם במדרגה העליונה של "קדושים תהיו".

כאשר מדברים בגדולתם ובמעלתם של גדולי ישראל לאורך הדורות, פעמים רבות אין הדגש מונח רק על עומק תורתם, חריפותם או יכולתם לנתח סוגיות סבוכות, אלא על אותם רגעים קטנים, אנושיים, כמעט נסתרים, שבהם גילו עדינות, רגישות ודאגה

לו היינו עוצרים אדם מן הרחוב ושואלים אותו: מהי קדושה בעיניך? מסתבר שהיינו שומעים תשובות צפויות: התרחקות מן החומר, פרישות מן ההנאות הגשמיות, התכנסות אל תוך עולם רוחני סגור, נבדל ורחוק. הקדושה, בעיני רבים, נתפסת כשייכת למי שחי מעבר למציאות הארצית, לאדם שבוחר להתנתק מן ההמולה, למי שכמעט ואינו נוגע בחיי היום-יום הפשוטים, בחובות המעשיים או במורכבות היחסים האנושיים. זוהי תפיסה המקדשת את הניתוק, את השקט ואת ההתעלות האישית אל עבר פסגות שאינן שייכות לכאן ועכשיו.

והנה מגיעה פרשת קדושים ומגלה בפנינו תמונה שונה לחלוטין, מהפכנית ממש. התורה אינה שולחת את האדם הרחק מן החיים המוכרים, אלא משיבה אותו אליהם בעוצמה מחודשת, מזוקקת וגבוהה יותר. "קדושים תהיו" מצווה התורה, ומיד לאחר מכן אינה פותחת במדריך לפרישות או במדריך למדיטציה ממושכת, אלא מסבירה לנו איך הדברים מתרחשים בפועל על ידי רצף של מצוות השזורות בתוך שגרת החיים הלוחצת: יחס מכבד להורים, שמירת השבת כיום של מנוחה וחיבור, יושר מוחלט במסחר ובעסקים, זהירות בלשון מפני רכילות ושנאה, ולצידן הקריאה הגדולה, הנשגבת והתובענית: "ואהבת לרעך כמוך".

אין זו מקריות אלא אמירה עמוקה ותשתיתית

זמן קריאה: 2.5 דק'

מקור הברכה

"לקראת שבת לנו ונלכה כי היא

מקור הברכה", מהי המשמעות ששבת היא מקור הברכה? האור החי' הקדוש אומר שכל העולם הזה מחקים רק מהשבת. בכל שבת שאנו שומרים אנו נותנים כוח וקיום לעולם לשישה ימים נוספים, ומאז בריאת העולם תמיד היה מישור ששמר את השבת וכן נתן המשך וקיום לעולם.

קיים בכך את ציווי הבורא והסב נחת רוח לפניו יתברך.

לכן, זוהי עצה טובה

ומועילה לשינוי המזל לטובה –

לתרגל דיינות של חסד. כאשר אנו

בוחרים לראות את האחר בעין טובה,

אנו מעוררים עלינו רחמים מלמעלה,

זוכים ליחס של סלחנות, וזוכים להישפט

לזכות גם במקומות שבהם אולי איננו ראויים

לכך. המעגל הזה, של נתינה וקבלה, הוא המפתח

להרמוניה פנימית וחיצינית בחיינו.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מוחחה עולמי למחלות - מרבני ערוץ 2000

מזל שור -

שלזוים ועקשנים

בני מזל שור, המאופיינים ביסוד העפר המחובר לקרקע ולחומר, ניחנים ביכולת מופלאה של שילוב בלתי מצוי בין חשיבה שקולה, סבלנות אין קץ ויציבות בלתי מתפשרת. הם צועדים בנחת במסלול חייהם, אינם ממהרים לשום מקום, ונהנים מכל רגע של איכות ויופי. הם נושאים עמם חוש מפותח לאמנות, לציור ולעיצוב, ומוציאים עונג רב בטוב שהעולם מציע. עם זאת, עוצמתם טומנת בחובה גם אתגר הבא לידי ביטוי בעקשנותם המפורסמת. שכן ברגע שבו מזל שור קיבל החלטה או הצהיר על עמדתו, יהיה קשה מאוד להניע אותו ממקומו.

תכונות אלו מקבלות משנה תוקף כאשר אנו

מעמיקים בפרשת השבוע, המצווה עלינו "בצדק תשפוט עמיתך". חכמינו במסכת שבועות מדגישים את החובה לדון את החבר לכף זכות, ומסכת שבת מלמדת אותנו עיקרון רוחני עמוק: כפי שאדם דן את חברו, כך ידון אותו הקדוש ברוך הוא. הגמרא ממחישה זאת דרך סיפורו המופלא של רבי עקיבא, אשר זכה ליחס של חסד בזכות נטייתו לראות את הטוב באחרים. כך, המידה בה אנו מודדים את הזולת הופכת למדד המכריע את דינו בשמיים. בספר "סוד ושורש העבודה" מובא חידוש מרגש בהקשר ישיר ומובהק לכך: גם אם אדם בחר לדון את חברו לכף זכות על פי טעות, ובפועל לא כך היו פני הדברים, עדיין

זמן קריאה: 1 דק'

איך הם לא נהגו כבוד?

זמן קריאה: דק' 1

תלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה אך מדוע נזר עליהם למוות ולא עונש אחר? הרי לעוון זה לא נקבע גזר דין מוות בתורה.

א. הם נשמות שבאו בגלגול, ובגלגול הנוכחי גלגלו עליהם חובות מפעם קודמת. ב. יש דינים שחייבים עליהם ארבע מיתות בית דין, אך יש דינים על עבירות מסוימות שיש עליהם כל מיני עונשים, ה' יצילנו. ג. יש קריטריון אחד לפשוטי עם, יש לבינונים היודעים תורה, ויש לגדולים בתורה. לכל אחד יש דינים לפי מדרגתו. לכן אמרו חז"ל שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקים כחוט השערה.

אבקש לדעת מה לדעת הרב הפירוש "לא נהגו כבוד זה בזה" שנאמר ביחס לתלמידי רבי עקיבא? כיצד הדבר בא לידי ביטוי למעשה?

לא נהגו בכבוד שאותו יש לחלוק לחבר בלימוד תורה.

ילדות בנות עשר שאלו אותי איך יכול להיות שתלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה? איך להסביר לילדים את העניין?

הם נהגו כבוד אך לא כבוד הראוי לבן תורה.

מישהו שאל אותי: למה אנו צריכים להתאבל על תלמידי רבי עקיבא? הרי הם לא נהגו כבוד זה בזה, אז למה להתאבל עליהם?

ראשית, אם סבא שלו היה נפטר והוא לא נהג כבוד מספיק בחברו, הוא לא יתאבל עליו? שנית, הם לא חטאו ממש, לא ביוז או זלזול, לא השמיצו ולא רדפו. אלא חסכו כבוד שאמורים להעניק. שלישית, בהמשך הסיבה נאמר: "והיה העולם שמם". הרומאים זורו לא ללמוד תורה, ורבי עקיבא מרד בהם ולמד ולימד, והם היו התלמידים היחידים בעולם. והכול נחרב מול רבי עקיבא, עד שהציל את חמשת תלמידיו הנותרים. רביעית, האבלות נועדה לעורר אותנו וללמדנו לקח, מה עלול לקרות אם לא נוהגים כבוד זה בזה.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

מוכנים ללי"ג בהידור

מחוברים בנייד לשידור

נבחרת הרבנים ושפע רצועות התוכן בכל שעות היממה

תקשיב, יש מה לשמוע!

ערופ 2000 03-378-2000

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

פתאום נפל לו סידור על הראש

זמן קריאה: דק' 1.5

כמה חיילים החליטו לעשות שבת ביחד בצפת. היה ביניהם חייל אחד שהיה מנותק לגמרי מתורה ומצוות. עגילים באוזניים, קוקו בשיער, אפילו להתפלל לא היה יודע. אבל דבר אחד כן היה לו. לב יהודי. הם הולכים לבית הכנסת והוא אומר להם: "אני בא איתכם".

נכנסים לבית הכנסת, צפוף מאוד. בקושי יש כיסאות לשבת. גם סידורים כמעט ואין. כמה מהחברים שלא היה להם סידור, מאחר והתפילה הייתה שגורה בפהם הם התפללו בעל פה. חוץ מאותו חייל שבקושי ידע להתפלל עם סידור אבל הוא התבייש להגיד להם שהוא לא יודע להתפלל. אז הוא עצם את העיניים והתחיל להתפלל בצורה קצת שונה.

וזאת הייתה התפילה שנשא מעומק ליבו: "ריבונו של עולם, אני מבקש ממך. אתה כל יכול, לפחות ככה אומרים. אז אנא ה', עשה לי טובה, שלח לי סידור. אני מתבייש לבקש". בדיוק בזמן שהוא מתפלל, בעזרת נשים למעלה ישבה אמה עם תינוק. פתאום התינוק נתן מכה לסידור שביד שלה והסידור עף למטה ונפל לו ישר על הראש. הוא פותח עיניים ורואה על הרצפה סידור. לא סידור פשוט, סידור מעור, כריכה יפה. הוא אומר לעצמו: "וואו! איזה סידור!".

כל התפילה הוא מתפלל מתוך הסידור ומחייך מאזן לאזן על ההשגחה הפרטית שזכה לראות, ורק הוא יודע עליה. בינתיים אותה גברת מחפשת את הסידור שלה. היא שואלת את הגבאים: "יש כאן איזה יהודי שבמקרה קיבל את הסידור שלי על הראש?". אותו חייל עם הקוקו אומר: "גברת, זה אני". היא במבוכה מתנצלת ומבקשת סליחה. הוא מחייך ואומר לה: "הכול בסדר, אני ביקשתי". ואז הוא מוסיף ואומר: "זאת המכה הכי נעימה שקיבלתי בחיים שלי". לפעמים אדם חושב שתפילה היא רק למי שיודע מילים, למי שיש סידור, למי שמכיר את כל הנוסח. אבל האמת היא שתפילה היא קודם כול הלב. וכשאדם מדבר עם הקדוש ברוך הוא בפשטות, באמת ומכל הלב – לא אחת ולא שתיים התשובה מגיעה מהר יותר מכפי שיכול היה לחשוב.

"קָרֹב ה' לְכָל קֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּ בְּאֵמֶת".

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות.
חיינו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

הציון של מוכר השווארמה

זמן קריאה: דק' 1

מנחם וחברו חיים הגיעו לרכוש שווארמה. מעבר לדלפק עמדו שני עובדים, אחד חבוש כובע ואחד לא. לחש מנחם לחיים: "תבקש רק מההוא עם הכובע שיכין לך את המנה. הוא מפנק, שם הרבה שווארמה ומפנק בצי"פס".

שאלה: האם דברי השבח שאמר מנחם על העובד (עם הכובע) נחשבים ל"לשון הרע" או "אבק לשון הרע" כלפי העובד השני?

תשובה: אכן חל על הדברים הללו גדר של "אבק לשון הרע". כוונת מנחם הייתה לשבח אך כיוון שיש כאן השוואה ברורה בין שני עובדים, הדבר גורם לגנאי משתמע כלפי העובד השני, שמעתה נתפס בעיני השומעים כפחות טוב, פחות נדיב או אפילו קמצן.

הלכה: אסור לספר בשבחו של אדם באופן שגורם לגנאי משתמע או להשוואה שלילית כלפי האדם האחר. גם אם מדובר באינפורמציה נכונה לחלוטין ובעצה טהורה ללא כוונת זדון לפגוע במישהו, הרי שהתוצאה היא פגיעה במוניטין של השני. דברים אלו נקראים "אבק לשון הרע" – דברים שנשמעים כדברי היתר, אך עלולים להביא לידי הרהור רע ופגיעה בזולת. על כל אדם חלה חובה ברורה להישמר גם מאבק לשון הרע ולא להיכשל (חפץ חיים כלל ט).

להתיעצות עם הרב בהלכות לשון הרע חייגו 03-613-2000 שלוחה 10
השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארוין.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
חומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

מי קודם למי?

זמן קריאה: דק' 1

בשנת תרפ"ו נולד בנו הצעיר של הצדיק רבי אריה לוי'ן זצ"ל. באותה שנה נפרדו מעם ישראל שני ענקי רוח: הגאון המקובל רבי שלמה אלישיב זצ"ל (בעל ה"לשם") וגאון ההלכה רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק זצ"ל (בעל ה"אור שמח").

רבי אריה לוי'ן, שביקש להנציח את שני הגדולים, החליט לקרוא לבנו על שמם ושייתק בהחלטתו את הסנדק, הראי"ה קוק. כוונתו של רבי אריה הייתה להקדים את השם שלמה לשם שמחה. אולם, ברנע האמת, כאשר הגיע המברך הגרי"ח זוננפלד זצ"ל למילים "ויקרא שמו בישראל", הזדרז הרב קוק והכריז: "שמחה שלמה".

בסעודת המצווה הסביר הרב קוק את פשר השינוי. הוא ציין כי אף שרבי מאיר שמחה היה ידוע כגאון בתורת הנגלה (הלכה וגמרא), הוא היה בקי עצום גם בתורת הנסתר. מנגד, בעל ה"לשם" שהיה ידוע כגדול חכמי הקבלה, היה למעשה גם גאון עצום בחלקי הנגלה אך נדולתו זו נותרה חתומה ונגזזה מהציבור. הבחירה להקדים את שמחה לשלמה נעוצה בסדר הרוחני של העולם. בתורת הסוד מוסבר כי רחל אמנו מייצגת את "עלמא דאתגליא" (העולם המנולה), ואילו לאה אמנו מייצגת את "עלמא דאתכסאי" (העולם הנסתר). למרות שלאה היא הגדולה והיא אם המלכות והכהונה, המקרא מקדים את רחל ללאה "ויתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלארה" (מגילת רות). בעולם הזה, העולם הגלוי קודם לנסתר. לכן ראוי להקדים את שמו של גאון הנגלה (רבי מאיר שמחה) לשמו של גאון הנסתר (רבי שלמה).

הסיפור מלמדנו כי גם כשאנו באים לחבר בין עולמות בין שם המסמל שמחה ונגישות לבין שם המסמל עומק וקדושה עליאית יש חשיבות לסדר. עלינו לבנות את הקומה הראשונה בגלוי ובמאור פנים, ומתוכה לצמוח אל מעמקי הסוד והקדושה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות - חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב.

חייגו 073-3212996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

החבל שפתאום נקרע

"וְשִׁמְרָתָם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֱתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי ה'" (ויקרא יח, ה).

זמן קריאה: דק' 1.5

לא אחת ולא שתיים עלול אדם לחשוב בליבו: מה כבר מעשה אחד שלי יכול להשפיע. במחשבה זו הוא טועה טעות מרה. כל פעולה שאדם פועל כאן, משפיע את השפעתו העצומה בכל העולמות, לטוב ולמוטב. כל מעשה מצווה שלו בונה עולמות, ומאידיך, כל מעשה עבירה מחולל הרס וחורבן.

נמחיש זאת במשל. בעבר היו משתמשים לתאורה בנרות שהונחו בתוך כד ובו שמן למאור. פעם ערך המלך מסיבה מפוארת למקורביו. הניחו שם כדים רבים ובהם שמן למאור וניגית גדולה באמצע וכדי להפיץ את האור הגביהו את הכדים וקשרו אותם בחבל לעמוד גבוה. עבר שם כפרי אחד, ראה את החבל וזנחר שהוא זקוק לחבל לקשירת עגלתו. הוציא סכין, חתך חתיכה מן החבל, גלגל אותו והניחו באמתחתו, והמשיך בדרכו שמח וטוב לב. ברגע שניתק החבל נפלו כל הכדים, הנרות כבו והשתררה אפילה מוחלטת בכל האזור. המסיבה נגדעה והמלך כעס מאוד.

כעס המלך כעס רב וציווה לחקור מי אשם במחדל. בדקו ומצאו שהכל בוצע כראוי. עד שבא אחד המשרתים וסיפר כי ראה כפרי אחד שעבר במקום והכניס חבל לתוך תרמילו. אולי, תהה בקול עד הראייה, לא היה זה אלא אותו החבל שקשר את הכדים אשר שימשו למאור.

חיפשו אחרי אותו כפרי ומצאוהו מהלך בדרך בנחת ובשלווה. חיש מהר לכדוהו והביאוהו לפני שופטי המלך כשמעליו מרחפת ההאשמה הגדולה בקריעת החבל. שאל השופט: "האם אתה מודה באשמה?". "אכן", השיב, "אני מודה שחתכתי את החבל, אבל אינני מבין איזו אשמה יש בכך? מה בסך הכול עשיתי? כמה כבר עולה חתיכת חבל? כמה פרוטות עלובות. ואם בכל זאת המלך מקפיד על כך, אני מוכן לשלם מכיסי את עלותו של החבל". "שוטה שבעולם", תפז בו, "החבל עצמו עולה פרוטות, אבל הנזק שגרמת על ידי זה שחתכת אותו הוא עצום ורב. במו ידיך פגעת במלך! במעשה שלך הרסת את מסיבת המלך שערך למקורביו".

הנמשל ברור ומוכן מאליו: אדם שעושה עבירה בעולם הזה גורם הרס וחורבן בעולמות העליונים ופוגע במלכו של עולם. האמת היא שבספרים הקדושים השתמשו במשל זה ודומיו תוך הישענות על הפסוק "כי יעקב חבל נחלתו" - "פירוש, כמו חבל על דרך משל, שראשו אחד קשור למעלה וקצרו למטה". לומר שכל מצווה ומצווה היא כמו עוד חוט בחבל עבה וכל פגימה של אי קיום מצווה או גרוע מכך, עשיית עבירה, קלה או חמורה, פורמת מעט מהחבל העבה. לא כל פעם זוכה אדם לדעת להתבונן במשמעותו האמיתית של כל מעשה וכל מחדל שלו. לעתים נראים בעינינו הדברים כאירועים של מה בכך שאין ליחס להם כל משנה חשיבות. ההזדמנות בדינו.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

בדרכי רבותינו

המחבר הצעיר

זמן קריאה: דק' 0.5

רבי יצחק קובו נולד בשנת תק"ל בירושלים. אביו, רבי חזקיה יוסף, היה שד"ר שנטלח למרוקו, לטורקיה וליוון. בצעירותו, יצא רבי יצחק לפולין, לקבל גלות על עצמו. כבר בשנות ה-20 המוקדמות של חייו העניק הסכמה להדפסת חידושי המאירי למסכת שבת.

בשנת תקע"ה (1815) נשלח כשד"ר לטורקיה, ושם חיבר את הקונטרס "דגל מחנה" - שאלות ותשובות על "מחנה אפרים" לרבי אפרים נבון. לאחר מכן נשלח שוב כשד"ר לארצות אשכנז.

עם שובו לירושלים שימש כדיין וכראש שתי ישיבות חשובות: ישיבת 'כנסת ישראל' שהקים האור החיים' הקדוש, וישיבת 'בית יעקב פריא'. בין תלמידיו: רבי חיים חזקיהו מדיין, ורבי יעקב שאול אלישר. היה מראשי כוללות העדה הספרדית ונמנה עם שבעת טובי העיר. בשנת תר"ח התמנה לראשון לציון וחכם באשי. בין ספריו: ספר "אור עיני" על חומש בראשית, ו"המאורות הגדולים". אחיו רבי ברוך קובו היה גם הוא שד"ר ונפטר במרוקו במהלך שליחותו. רבי יצחק יבם את אשתו והשאיר אחריו שתי בנות - אסתר ולאה. בכ"ד באב תרי"ד נפטר באלכסנדריה.

המוח היהודי

מי יגן על המסך

בשנות תשנ"ג, 1993 למניינם, האינטרנט היה מערב פרוע - מרחב שאיש לא ידע באמת איך להגן בו על המידע האישי שלו. אז הביא גיל שויד, צעיר יוצא יחידת 8200, רעיון חדשני: חומת האש (Firewall). עד אז, המחשבים בקושי ידעו לזהות מי מנסה להיכנס אליהם. שויד פיתח מערכת חנמה שלא רק בודקת אישור כניסה, אלא זוכרת מי האורח ומה מעשיו. התוכנה הזו שומרת עד היום על בנרותה בהגנת מחשבים, בעוד יתר המתחרים שקמו נותרו הרחק מאחור. יחד עם שותפיו, שלמה קרמר ומירוס ננס, הקים גל את 'צ'ק פוינט'. תוך שנתיים בלבד, החברה הישראלית הקטנה כבר הגנה על כמעט מחצית משוק המחשבים העולמי והונפקה בבורסה בארצות הברית. שויד הנהיג את החברה במשך שלושה עשורים, חקופת הכהונה הארוכה ביותר למנכ"ל בנאסט"ק. כיום, 'צ'ק פוינט' שווה כ-16 מיליארד דולר. כשהאיומים ברשת הופכים מתוחכמים יותר, החברה עוברת בעצם ימים אלו מהפכה של בינה מלאכותית (AI) כדי לזהות סכנות עוד לפני שהן נוצרות.

"פתאום קיבלתי מכתב שהסביר

לי את תחושותי העמומה"

לוי פרגר גילה בשלב מתקדם בחייו כי אינו אלא יהודי. ומאז לא ידע מנוח

אבל אני יודע שההורים שלי מאוד גאים בי, הם שמחים שאני פה. זה היה פרק מאוד משמעותי בחיים שלי. גם בגיל הזה באמת חיפשתי את עצמי. ומרגיש לי שהחור שהרגשתי בנפש. דרך בית חב"ד ודרך 'תגלית', ואז השהייה פה בארץ שבועיים לבד, לאט-לאט התחיל להתמלא החור הזה שבקיומו חשתי כל העת. אז כן, זה תהליך מאוד משמעותי גם בחיים, והמונח שאלות. אבל בסוף מצאתי את הדרך לארץ.

ושם החלטתי: אם אני באמת רוצה לתרום למדינה שלי, ובאמת באמת רוצה לתת 100 אחוזים מעצמי, אני רוצה להיות קרבי. אז זו הייתה אולי השיחה הכי קשה בחיים שלי, מכל השיחות, להסביר שרציתי להפוך ללוחם. ואז התחלתי תהליך טירונות בקרבי. הייתי שבועיים בטירונות ואז אמרו לי: 'טוב, לוי, אתה הולך לעבור את הגיבוש'. אמרתי: מה זה גיבוש? בקושי הייתה לי גם עברית. אמרו לי: 'זה גיבוש לסיירת'. אמרתי: מה זה סיירת? אני לא ידעתי. אז עשיתי את הגיבוש וגם עברתי, ואז התקבלתי לסיירת הנח"ל.

אני חושב שעברתי דרך מאוד קשה מהרגע שבו גיליתי שאני יהודי, שלקחתי את זה בדרך שלי ברצינות, לשאול את עצמי אם זה אמור להיות חלק מהיום-יום שלי או לא. משהו בתוכי אמר לי שאני צריך לעשות את זה, בשביל הדור שלא היה יכול לעשות את זה.

אם אני לאט-לאט לומד מה זה לערוך סעודת שבת, הדלקת נרות, לעבור את החגים, לצום באופן מלא ביום כיפור. אז אני אומר כן. אני חושב שאני בתהליך, אבל זו דרך ארוכה ואני לומד תוך כדי, ואני מכבד כל דבר שאני מקבל.

בעיניי, אמונה מתחילה בלעשות טוב ולעזור לאנשים אחרים, לעזור לעם שלי, לעזור לישראלים, לעזור ליהודים, לעזור לחיילים בודדים. בשבילי האמונה מתחילה שם."

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל
MAG@TV2000.CO.IL

שבתות
של קיץ?
עולמות
של תוכן!

נבדוק ביחד מה בדיוק, מה קורה פה! ואז ביחד בנינו את הסיפור של המשפחה שלי.

אימא של סבתא, סבתא רבתא שלי, נשארה בהולנד בזמן המלחמה. היא הייתה יהודייה, והייתה צריכה להסתיר את עצמה. ולכן סבתא רבתא החליטה להתחתן עם מישוה נוצרי. מה שגרם לאימא שלי לגדול כנוצרייה, וגם אני בנה לצערי גדלתי כנוצרי. לא היה לנו קשר בכלל למשמעות היותנו יהודים. כך יכולתי להישאר בתודעה עמוקה שאני נוצרי, שעה שההלכה היהודית מתייחסת אליי כיהודי לכל דבר, על כל המשמעות ההלכתית הנגזרת מכך.

קוראים לו רבי משה שטיפל, הוא הזמין אותי לשבת. הוא אומר לי: 'טוב, אז תן לי להזמין אותך, ולהסביר בדיוק מה זה להיות יהודי מההתחלה. אתה קיבלת את המשפחה שלך ומצאת אותנו בחזרה, אז ברוך הבא, בוא לשבת'. קודם כול לא ידעתי למה אני נכנס. אולי הוא רוצה לשכנע אותי במשהו שאני לא רוצה. אבל ברגע שנכנסתי אליו הביתה, הבנתי שזו רק אהבה.

זו הייתה הפעם הראשונה שבה חוויתי שבת כהלכתה. וישבתי איתו ותוך כדי כל התפילות הוא הסביר לי למה עושים, מה בדיוק עושים, למה מתפללים. ואז הוא שאל אותי: 'עשית בר מצווה?'. אמרתי: אני לא יודע מה זה בר מצווה. הוא הסביר לי שבדרך כלל עושים את זה כשילד הופך לבן אדם בוגר, כאילו בגיל 13. אז אמרתי: אולי קצת מאוחר מדי, אני בן 18 כבר. הוא אומר לי: 'לא, זה לא משנה, זה בסדר גמור'. אז עשיתי בר מצווה אצלו בבית חב"ד, כשהייתי בן 18.

זה היה מאוד משמעותי, וזה נתן לי לחשוב עוד: אני יהודי, אני מרגיש יהודי, איפה אני עומד לגבי הדת? אז הייתי בארץ חודשיים, ואז התקשרתי להורים שלי והודעתי להם חגיגת: אני מניח שאני לא חוזר, אני רוצה לעלות לארץ. אני פה על מנת להישאר. זה היה לא פשוט לנו, למשפחה. אני גם בן יחיד. פתאום אני מספר לאימא שלי ולאבא שלי: טוב, אני הולך לעלות לארץ ולהתגייס לצבא. אז שיחה הייתה שיחה לגמרי לא קלה. הם כלל לא ציפו לקבל שיחה כזו ביום מן הימים מבנם יחידם.

קוראים לי

לוי פרגר, אני

בן 26. גדלתי

בהולנד, במרחק של

דקות אחדות מהגבול

עם גרמניה. לצערי, למרות

שנולדתי לאם יהודייה, גדלתי

כנוצרי. היינו חוגגים את החגים

הנוצריים כאילו שהם היו חלק

מההוויה האישית שלנו. בבית

התחנכתי לפי סטנדרטים הולנדיים

קלאסיים. לא היה בבית שגדלתי יותר

מדי קשר ליהדות בכלל, אבל תמיד

הרגשתי שמשוה חסר לי.

ואז הכול השתנה בשבילי. כשהייתי

בן 17, סבתא קיבלה מכתב הביתה

מהממשלה בגרמניה, שכתוב בו בגרמנית:

שמגיע למשפחתנו פיצויים, בגלל הסבל

שעברנו מהעם הגרמני בשנות השואה.

המכתב שהופנה אליי כלל את המילים

'אתה ממשפחה יהודייה'. ואז אמרתי לעצמי

לראשונה בחיי: אני חייב להבין בדיוק מה זה

אומר עליי.

אז החלטתי להתחיל לשאול ולהתעניין.

רשמתי 'יהודים בהולנד' בגוגל בהולנדית,

כי באמת לא ידעתי שום דבר על יהודים

בכלל. לא הרגשתי יהודי. רשמתי את זה

בגוגל. מה עלה לי? בית חב"ד. אז פשוט

שלחתי להם מייל. כתבתי בו: אני לוי,

אני בן 26, אני גר באלמלו, ופתאום

קיבלתי מכתב הביתה מממשלת

גרמניה, מה אני אמור לעשות עם

זה? המייל שקיבלתי בתגובה היה

אדיב ומזמין. 'טוב', השיב לי שם

האיש היקר שאני חש עד היום

הזה שאני חב לו את חיי. 'בוא

נעבור שלב אחר שלב. בוא

לוי פרגר >>

אין כמו שבת של קיץ בחיק המשפחה או עם החברים
בבית הכנסת כשכולם סביבך לקבל את המגזין הכולל
עולמות של תוכן. כולם יודו לך על שבת של נשמה!

להצטרפות חיינו או סרקו: 073-286-6527

דברים שחייבים לדעת על חלאקה

1 מנהג ה"חלאקה" נערך לילד כשהוא מגיע לגיל שלוש, ומסמל את המעבר המרגש מפעוט לילד המתחיל את חינוכו לתורה ומצוות.

2 המקור למנהג מבוסס על ההקבלה בין האדם ל"עץ השדה". כשם שבתורה קיימת מצוות "עולה", האוסרת לקטוף מפירות האילן בשלוש שנותיו הראשונות, כך נהוג להשאיר את שיער הילד עד גיל שלוש – זמן שבו הוא מתחיל להניב פירות של דעת והבנה.

3 השם "חלאקה" מקורו בשפה הערבית ומשמעותו חספוס או גילוח. המטרה המרכזית היא קיום מצוות התורה: "לא תקפץ פֶּאֶת ראשְךָ". ביום זה גוזרים את השיער ומשאירים את הפאות, שהופכות לסימן הזהות היהודי הבולט של הילד.

4 יש שנהגו לקיים את המנהג ב"ג בעומר במירון, סמוך לקברו של רבי שמעון בר יוחאי. אלפים עולים להר בשירה ובריקודים, מתוך אמונה שזכות הצדיק תעמוד לילד בתחילת דרכו הרוחנית.

5 נהוג שגזירת התלחל הראשון, חתבצע על ידי רב או סבא, כדי שהילד יתברך מאדם בעל ניסיון וקדושה. לאחר החספוס, נהוג להלביש לילד "טלית קטן" – ציצית – ולהניח לו בקביעות כיפה על ראשו.

6 כדי להמחיק את הכניסה לעולם הלימוד, נהוג לסבול אותיות אלף בית בדבש ולתת לילד לטעום. המטרה היא ש"דברי תורה יהיו מתוקים על לשונו", ושיחול עליו האידיוט "הי רצון שיאיר בתורה".

בגן האמונה

המשייע
הרב שלום ארוש

מה הוא האור של רבי שמעון?

בר יוחאי שכל העניין שלנו זה אהבה, שהאור הזה יאיר בכל לבבות ישראל, שכולם יקבלו את מידת האהבה.

הרי כל מה שעכשיו אנחנו בגלות, ונחרב בית המקדש זה בגלל שנאת חנם שזה הפך מאהבת ישראל שאנחנו רוצים לקבל מהאור של רבי שמעון בר יוחאי שימשך עלינו.

כל אחד צריך להתפלל על עצמו ועל כל כלל ישראל, שנזכה לקבל את האור של רבי שמעון בר יוחאי. שתהיה לנו אהבת ישראל, לאהוב כל אחד מעם ישראל.

ההילולא הכי ענקית בשנה היא ההילולא של אדוננו רבי שמעון בר יוחאי.

וכל אחד בבית שלו, כדאי שידליק נר, אם אפשר בשמן זית, לכבוד נשמתו הקדושה של אדוננו רבי שמעון בר יוחאי.

רבי נחמן מברסלב כותב בליקוטי מוהר"ן שרבי שמעון בר יוחאי אמר לתלמידים שלו, 'אנחנו כל העניין שלנו זה אהבה'. לכן רבי שמעון בר יוחאי וחבריו הם המשיכו את כל האור של התורה עד סוף כל הדורות. לכן כל אחד, לפני שהוא מדליק, או מדורה או נר, יגיד: "יהי רצון, שהאור של רבי שמעון בר יוחאי יאיר בעולם הזה ובכל העולמות, ויאיר בלבבות של כל אחד ואחת מעם ישראל".

אז מהו האור של רבי שמעון בר יוחאי? הרבה דברים, אבל העיקר שצריכים לכוון – שהאור של האהבה, מה שאמר רבי שמעון

זמן קריאה: 1 דק'

סנהדרין אחיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבני ערוץ 2000

וימלא משאלותינו

ידידי בליל ל"ג בעומר 19 נרות: לאדם הראשון, לאברהם, ליצחק, ליעקב, לרחל, לרבי שמעון בר יוחאי, לרבי אלעזר בנו, לרבי עקיבא, לרבי מאיר, לרבי יהודה, לרבי אלעזר בן שמוע, לרבי יוסי, לרבי נחמיה, לרבי יוחנן בן זכאי, לרבי אלעזר, לרבי יהושע בן חנניה, לרבי יוסי הנהן, לרבי שמעון בן נתנאל ולרבי משה איסרליש (הרמ"א). ויספר על רשב"י וביקש מה' בזכות הצדיקים.

השירור הקבוע ביום חמישי בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חינו: 073-3212995.

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

האורטיקים

נזרקו לפח האשפה

בספר 'לרומם' הובא סיפור נפלא מאת הרב יעקב שיש שליט"א, בשמה של אם בישראל:

בבין הזמנים לקחתי את ילדי לפארק בצפון. השעה היתה שלוש אחר הצהריים והשמש יקדה על ראשנו. כשראיתי שהילדים נוטפים מזיעה, החלטתי לקנות לכולנו ארטיקים מרעננים.

הילדים הספיקו להסיר את העטיפות לפני שבני הגדול קרא בבהלה: "אמא, זה בלי הכשר!". הילדים נאלצו לזרוק את השלונגים לפח האשפה כשאכזבה ניכרה על פניהם. חיפשתי דרך לנחם אותם ופתאום הבזיק בי רעיון.

הובלתי אותם לפניה צדדית בין העצים, סידרתי אותם במעגל ואמרתי להם: בואו נרקוד ונשיר ביחד 'אשרינו' מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו'. כל כך חם לנו, כל כך רצינו את הקרטיבים, אבל בכל אופן זרקנו אותם לפח, כדי לא לצער את אבא שבשמיים.

כעבור מספר ימים שהיתי עם בתי בת הארבע

זמן קריאה: 1.5 דק'

בגנית השעשועים בבני ברק. הילדה שיחקה במתקנים כשאני יושבת על הספסל וצופה בה מרחוק. בשלב מסוים ניגשה אישה זרה אל הילדה ונתנה לה סוכריה על מקל. במקום להכניס את הסוכריה לפיה, רצה אלי הילדה ושאלה במתיקות: "אמא מה מברכים על הסוכריה הזאת? שהכל או אשרינו?".

אבל בכך לא הסתיים הסיפור. כעבור שבועיים התקשר אלי מנהל תלמוד התורה של בני ואמר לי את הדברים הבאים: "תדעי לך שהצלת אותי אתמוול!". לא הבנתי איך הצלחתי להציל את המנהל, בלי שפגשתי אותו מעולם.

בעודי תמחה הסביר המנהל את דבריו: "אתמול נסענו לטיול לאחד מאתרי הקיאות בצפון. סכמתי מראש עם בעלי האתר שהמקום ייסגר לשעתיים בעבור ילדי תלמוד התורה, כדי למנוע מצב שעיני הילדים הטהורים תחשפנה למחזות בלתי ראויים. כשהגענו לחניון ראיתי שהוא גדוש באוטובוסים. הוריתי לילדים לשבת

במקומותיהם וירדתי לבדוק את מצב העניינים. התקרבותי למים ונעשה לי שחור בעינים. הנחל היה מלא במבלים ששטו בתערובת ובחוסר צניעות משוע. פניתי להנהלה אך הם לא הבינו מה הבעיה. האכזבה היתה קשה. הודעתי לתלמידים שאנו לא נכנסים. היה קשה לראות אותם מאוכזבים, נסענו שעתיים רצופות ונחזרו שעתיים. ואז בנך הגדול נשא נאום מרגש: חבריי היקרים, תדעו שעשינו כאן קידוש השם גדול, ואני בטוח שהקב"ה אומר בשמיים איזה ילדים מתוקים יש לי בבני ברק.

הבה נשיר ביחד 'אשרינו' מה טוב חלקנו, ששימחנו את הקב"ה". בסיום דבריו ניגש המנהל לבן ושאל אותו, היכן למד לשיר גם כשמפסידים. ואז הוא סיפר את סיפור הארטיקים.

השירור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חינו: 073-321299

615,061 צפיות

חפשו «
”אבא תציל אותי, אני לא רוצה
ללכת למסיבת הנונה”
”אני יהודי”

07:15 / 09:20

השבוע - קטע מתוך כתבה על שלו ארמוזה הצליח לגעת בלבבות רבים. הסרטון שבו הוא מספר את הסיפור הגיע כבר ל-615,061 צפיות. שלו מספר על תקופה שבה התחזק בשמירת שבת. אבל דווקא אז הגיע ניסיון גדול. הוא הזמין כרטיס למסיבה גדולה. ואז התברר דבר אחד: המסיבה

מתקיימת בשבת. מכאן התחיל מאבק פנימי אמיתי. מצד אחד החברים, האווירה, הסקרנות והמשיכה. מצד שני הרצון לשמור שבת, לא לחלל את היום הקדוש. השבוע עבר והלב נקרע מבפנים.

כמה ימים לפני המסיבה, שלו החליט לצאת לשדה בלילה ולדבר עם הקב"ה. הוא הלך לשדה בפתח תקווה, עמד שם לבד, והתחיל לצעוק מהלב. "אבא, תציל אותי. ריבונו של עולם, תציל אותי. אני לא רוצה לחלל שבת. אני לא רוצה לעזוב אותך. אל תעזוב אותי".

כך, באמצע הלילה, שפך את הלב. הוא בכה, צעק, עד שכבר לא נשארו דמעות. למחרת קם בבוקר והסתכל על עצמו במראה. ההחלטה נפלה: הוא נשאר בבית. לא נוסע למסיבה. ואז, אחרי תפילת שבת, כשהיה בדרך חזרה, הגיעו החדשות: מחבלים פרצו לאותה מסיבה. רבים נהרגו. שלו ישב בחדר שלו, תפס את הראש ולא הצליח לעכל.

רגע אחד של תפילה, רגע אחד של בחירה והחיים קיבלו תפנית אחרת. הסיפור הזה מזכיר לכולנו אמת גדולה שהנמצא כבר אמרה לפני אלפי שנים: "הבא להיטרה מסייעין אותי".

אש תמיד תוקד על הגז?

זאת לשעת דחק בלבד. מעבר לכך, לעיתים נוצר פער בין ההיתר ההלכתי ליישום הטכני. כך, למשל, יש תנורי גז תעשייתיים שבהם הלהבה הקטנה ממוקמת עמוק בתוך מערכת ההפעלה, הרחק מדפנות התנור, באופן שמעלה ספק אם אכן ניתן לראות בה כזו שנטלה חלק בתהליך הבישול.

בעיה מוחשית יותר מתעוררת במאפיות פיתות. שם, השימוש בתנורים מסתובבים עם אש חיה דורש הדלקה מורכבת באמצעות שרביט מיוחד. אמנם גופי הכשרות מתקנים גוף חימום פנימי כדי לפתור את בעיית אפיית הגז, אך לעתים התקנות אלו מתנגשות עם נהלי בטיחות של חברות הגז. הדבר מעלה שאלה כבדות משקל: האם הסתמכות על הדלקת שרביט חיצוני על ידי משגיח אכן מספקת היתר הלכתי מספק כדי לאפשר לפועל גזי להדליק בעצמו את מבערי התנור הפנימיים? הדיון סביב סוגיה זו, והשאלה האם הדלקה מאש לאש מוגדרת כהיתר מלא או שמא כפרצה שעלולה להוביל להקלת יתר, נותרו חיים ומורכבים בקרב מומחי הכשרות, המנסים לאזן בין צורכי המציאות המודרנית לבין שמירה קפדנית על מסורת ההלכה.

למותר לציין כי לכל מקום הנושא את חותמת הכשרות ההלכתית והמהודרת של בד"ץ בית יוסף נחסכה השאלה המורכבת והבעייתית שכן מראש ננקטים כל הצעדים המתבקשים שימנעו את המכשול האמור מכול וכול ולמהדרין מן המהדרין.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

בבתי מלון ובמסעדות רבים קיים אתגר הלכתי מורכב בנוגע ל"בישולי גזים", שכן עובדי המטבח באזורי הבישול הם לעיתים קרובות אינם יהודים. גם במקומות בהם הכשרות בסיסית, על המשגיחים לספק פתרונות מעשיים. במקומות רבים מסתמכים על פסיקת הרמ"א, הקובעת כי אם יהודי הדליק את האש, מותר לגוי להניח את המאכל על גביה. אולם, בפועל, המציאות בשטח מעלה תהיות קשות: האם משגיח יכול להיות נוכח בכל מקום ובכל רגע, ולעקוב אחר פעולות הטבחים לאורך כל שעות היום? כיצד מוודאים שהאש תישאר כשרה גם לאחר שהמשגיח עוזב את המטבח?

כדי להתמודד עם המציאות המאתגרת הזו, פיתחו גופי כשרות פתרונות טכנולוגיים שונים, דוגמת התקנת "נר תמיד" - להבה קטנה שדולקת באופן קבוע ומאפשרת לטבח להדליק את שאר המבערים ממנה. פטנט זה מתבסס על ההלכה כי הדלקה מאש של ישראל מותרת, אך ראוי להדגיש כי מדובר בהיתר שנוי במחלוקת בקרב פוסקי אשכנז, וגם המתירים סייגו

כשר לכמה? - הרב ישי חתכה

מותר ונדאי

לישון בצהריים

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

הנה תמצית דעתי על שינה בצהריים. אנחנו לא באמת יודעים האם השינה בצהריים היא רק סימן לגישה נכונה יותר לחיים או שהיא בעצמה תורמת לבריאות. אני סבור ששינה בצהריים לא מעלה רמת דלקתיות, אלא שרמת דלקתיות גבוהה בגוף מובילה עייפות רבה יותר שגורמת לאדם לישון במהלך היום. לגבי דבריו של הרמב"ם "ולא יישן ביום", לכאורה הרמב"ם אולי כתב הנחיה זו בהנחה שאנשים ישנים בלילה את כמות השעות שהוא ממליץ עליה, כשמונה שעות. לדעתי, במציאות של ימינו, בה רוב האנשים לא ישנים שמונה שעות בלילה, יש בהחלט מקום לאפשר שינה בצהריים, במיוחד אם מרגישים עייפות חשוב להקשיב לגוף.

מחקר מדויק מצא שגם שינה של 30 דקות בלבד בצהריים הייתה בעלת השפעה חיובית והקטינה את הסיכון למחלות לב. שנת הצהריים לא חייבת להיות ארוכה. אדם שמרגיש עייפות כרונית וצורך לישון ביום, גם אם ישן כשבע שעות בלילה, חשוב שיעשה בדיקות כולל: ברזל, המוגלובין ורמת CRP.

שינה במהלך היום יכולה להעיד לפעמים גם על בעיות בריאות כגון: אנמיה, דיכאון, רמת CRP גבוהה, דום נשימה בשנת הלילה, מחלת ריאות כלשהי, חוסר איזון בבלוטת התריס, מחלה אוטואימונית ועוד.

אדם שלא קם יקיצה טבעית, אלא עם שעון מעורר, כנראה שגופו היה צריך לישון קצת יותר. במקרה כזה, יש בהחלט מקום לישון בצהריים מדי פעם.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

ההחלטה שניצחה

את המחלה

שקיבלו על עצמם שלא לדבר בבית הכנסת במיוחד בזמן התפילה. במקביל ארגנו עצרת התעוררות לרפואתו שבה עוררו את הציבור כולו להתחזק בשמירת כבוד בית הכנסת, וגם שם קיבלו על עצמם שלא לדבר במקום הקדוש כלל.

וכה היו דבריו של אחד מגדולי ישראל בדור האחרון, הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר, בעל 'שבט הלוי', זצ"ל: אם היינו פועלים להתחזקות רבתי בקרב ישראל על שמירת כבוד בית הכנסת והיו כולם מקבלים על עצמם שלא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת בכלל, ובמיוחד בזמן התפילה, היינו ממגרים ומחסלים את המחלה הממארת מן העולם.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

סגולת חודש אייר

זה זכו ישראל למתנת באר מרים, שמימיה הפלאיים ריפאו כל חולי, וכן למן השמיים – לחם אבירים שנבלע באבירים וזיכך את הגוף והנפש. כוחות מרפא אלו מתעוררים מחדש בכל שנה בימי אייר, ומסייעים להכניע את עמלק המייצג את הספק והטומאה, ובכך להבריך את הלב לקבלת התורה בשבועות.

בתוך רצף קדושה זה מופיע פסח שני ב"ד באייר, המכונה "פסח קטן". היעב"ץ מלמד כי קדושת חג הפסח והמצה נמשכת עד יום זה, שכן המצות שהוציאו בני ישראל ממצרים הספיקו להם עד מחציתו של חודש אייר. הזוהר הקדוש מוסיף כי האור הגדול והתגלות השכינה של ליל הסדר ממשיכים להאיר במשך שלושים יום עד פסח שני, ואף בשבעת הימים שלאחריו נותרים שערי שמיים פתוחים לכל המבקש לזכות ולהקביל את פני השכינה.

הכתוב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי"
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

חודש אייר, המכונה במקורות "חודש זיו", טומן בחובו סודות עמוקים של התחדשות וריפוי, כפי שרומזים ראשי התיבות של שמו: "אני ה' רופאך". הכינוי "זיו" משקף את האור המיוחד שהפציע בעולם עם הופעתם של האבות, אשר יצחק ויעקב, אשר נולדו בניסן ובחודש אייר כבר היו נוכחים בעולם והאירו אותו בצדקתם.

זהו זמן שבו הטבע כולו מתעורר וניצני האילנות מוציאים את זיוו, אך מעבר לפן הגשמי, זהו חודש שבו עם ישראל עמד על זיוו הרוחני כאשר נתפא מכל מומיו כהכנה למתן תורה. הקשר לרפואה מתבטא גם בנימטריה, שכן "אייר" שווה בערכו למילה "ארך", ככתוב בירמיהו: "כי אעלה ארוכה לך". בעל ה'בני יששכר' מגלה כי בחודש

מותר לאכול לפני ספירת העומר?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

האם אפשר לאכול לפני ספירת העומר?

אסור לאכול פת או עוגיות בשיעור של כביצה (54 גרם) חצי שעה לפני קיום המצווה, כגון: תפילת מנחה, מקרא מגילה, תקיעת שופר, ספירת העומר. אך אם יש שומר אפשר לאכול לפני ספירת העומר, כמובן שהשומר לא אוכל.

האם מותר לקנות אגרטל, או תמונה, או שעון, כמו שאסור בגדים חדשים?

מעיקר הדין אין איסור בדבר, אך כתב בספר 'יוסף אומץ' (יופא, סימן תתמה) שמיים ראש חודש אייר ועד ל"ג בעומר נוהגים שלא ללבוש בגד חדש, וכשיש צורך יש להשתדל לחדשו בשבת. או בשמחה של מצוה, בר מצוה, ברית מילה וכדומה. (מועד לכל חי ויב). ואם מצאתם איזה בגד או כלי יפה במחיר מוזל, או שלא תמצאו אותו אחר כך, תקנו ותחדשו אותו בשבת, או לאחר ל"ג בעומר.

בעלי אמר לי שאסור להסתפר, ולכן אין לי ללכת לספירת, האם הוא צודק?

לא. כל איסור תספורת בימים אלו זה רק לגברים, נשים לא נהגו בזה כלל.

בעלי אוהב פירות, וכל הזמן שהוא רואה פרי חדש הוא קונה, ומברך עליו שהיינו, ואמרתי לו שבבית אבי נהגו להחמיר לא לברך שהיינו בימים אלו. נכון?

אין איסור לאכול פרי חדש בימים אלו ולברך עליו שהיינו. גם מי שנהג להחמיר, יכול לבטל מנהגו, ואינו צריך התרה (ילקוט יוסף סימן תצג, עמוד תעה).

האם אפשר לעשות אירוסין בימים האלו עם תזמורת?

מצוה לעשות תנאים (ווארט) ואירוסין לזרז החתונה, ויפה שעה אחת קודם, אך לא יעשו זאת עם כלי נגינה. ואם רוצים להביא נגינה, יעשה החתן סיום מסכת, ואז מותר להשמיע מוזיקה.

האם יום פטירת רבי מאיר, י"ד באייר, הוא היולול כמו ל"ג בעומר ומותר לשמוע מוזיקה?

אין זה ברור שזה יום פטירת רבי מאיר בעל הנס. כי רבים כתבו שיום פטירתו הוא ב"ח טבת, ולא ב"ד אייר, כפי שהתפרסם רק בשנים האחרונות, כמבואר בספר תורה בציון (עמוד קט), ובטעמי המנהגים (עמוד רסב). גם אם היה ברור שזה יום פטירתו, אין עושים שמחה ביום פטירת צדיק, אלא זה יום צער ותענית, כמבואר בשולחן ערוך שיום פטירת הצדיק הוא יום תענית. חוץ מיום ל"ג בעומר שיש כמה טעמים להיותו יום שמחה.

כיון שלא נוהגים להסתפר בימים אלו חברי אמר כי הוא גם מקפיד לא לגזור ציפורניים בימים אלו שהם ימי אבל על פטירת תלמידי רבי עקיבא. האם הצדק עמו?

ימים אלו הם ימים קדושים יומי שמחה, כמו שכתב הרמב"ן (פי אמור) שימים אלו כימי חול המועד, ולכן אין לקרוא להם ימי אבל, רק נוהגים קצת מנהגי אבלות. אך אין נוהגים להחמיר באי נטילת ציפורניים. וחומרא זו אינה נכונה, והיא נגד רבוותא שכתבו שאסור להחמיר בזה.

החטבח מירב חלכה

רעדה ריבת חלב

מצרכים:

- 5 ביצים להפריד ולהקציף
- עם 5 כפות סוכר
- להכניס את החלמונים
- 4 כפות שמן
- חצי אבקת אפיה
- 5 כפות גדושות של קמח
- לשמן את את נייר האפייה
- ולאפות 12 דקות על 180.

אופן ההכנה:

למילוי:

- שמנת מתוקה
- 5 כפות גדושות של גבינת שמנת נפוליון
- כף גדושה ריבת חלב

לפתוח את הרולדה למרוח

שכבת ריבת חלב ומעליה את הקרם.

לגלגל ולהכין גנאש:

- 30 מ"ל שמנת מתוקה
- 100 גרם שוקולד לבן
- להוסיף לזה חופן שקדים ובוטנים
- מסוכרים ולמרוח מעל הרולדה.
- בחלילה ובתיאבון!

מאירים את הבית

בין שרירות לנאמנות

זמן קריאה: 2 דק'

אחרי שציפי הבינה שהיא תקועה בתוך מעגל הדאגה, היא שאלה את השאלה המתבקשת: "אז מה, אני לא אמורה לרצות לקוחות? איך אפשר לבנות עסק בלי להציב מטרות של תוצאה?". התשובה לכך היא הלב של האימון המנטלי והנקודה שחסרה לרוב האנשים שמשתמשים במודל ה-SMART: היכולת להבחין בין תוצאה לבין פעולה שנמצאת במעגל ההשפעה שלנו.

בואו נצלול פנימה. מעגל ההשפעה הוא המרחב שבו נמצאים הדברים שיש לנו עליהם שליטה בלעדית: המחשבות שלנו, התגובות שלנו, ההרגלים שלנו והפעולות שאנחנו בוחרות לבצע.

סטיבן קובי מלמד עיקרון מדהים: אנשים מגיבים מתמקדים במעגל הדאגה, מה שגורם למעגל ההשפעה שלהם להצטמצם. לעומתם, אנשים יוזמים משקיעים את כל האנרגיה שלהם במעגל ההשפעה, ובאופן פלאי, ככל שהם עושים זאת, המעגל הזה גדל ומתרחב.

הסברתי לציפי שעיסוק במרחב ההשפעה שלך הוא הקריטריון החשוב ביותר באימון המנטלי. הישג מפתח ראוי חייב להיות תלוי אך ורק בך. כששינינו את היעד של ציפי מ"להשיג 5 לקוחות" (מעגל הדאגה) ל"לבצע

15 פניות יזומות ללקוחות פוטנציאליים ולהציג את הקטלוג" (מעגל ההשפעה), אירע קסם. פתאום, המחנק בגרון נעלם. למה? כי עכשיו ההצלחה שלה תלויה בזה שהיא תרים את הטלפון או תשלח את המייל – וזה משהו שהיא בהחלט יכולה לעשות, בלי קשר לתשובה שתקבל. הנקודה שחסרה במודל ה-SMART היא ה"S" הנוספת: Sovereignty (ריבונות/שליטה). לפני שאת יוצאת לדרך עם כל יעד, תשאלו את עצמך: האם התוצאה של היעד הזה נמצאת ב-100% בשליטתי? אם לא, תעבירו אותו למעגל ההשפעה שלך. זהו המעבר מ"שורדת" ל"צומחת".

בקורס "מחוברות" שאני מעבירה אנחנו לומדות לעומק איך לזהות את מעגלי הדאגה שחוסמים אותנו, ואיך לבנות תוכנית פעולה שמרחיבה את מעגל ההשפעה עד להגשמה מלאה. אם את מעוניינת להפסיק לדאוג ולהתחיל להשפיע? צרי קשר עוד היום להרשמה למחזור הקרוב, ובואי ללמוד איך להפוך את העבודה שלך ממקום שורד למקום מחובר וצומח!

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור, במייל: C0527657356@GMAIL.COM | 052-7657-356

לנצח עם מקהלת הפחד

זמן קריאה: 1.5 דק'

"אמא ואבא תמיד אמרו לי שאין ממה לפחד. זה רק דמיון, הם היו אומרים ומכבים את האור. אבל אני ידעתי שהוא שם. הוא הגיע

מהחלום והוא כשהייתי בן ארבע, דמות שחורה

וגדולה שרק רצתה להזיק לי. בכל לילה,

כשהחדר החשיך, שמעתי את הלב

שלי דופק חזק בתוך האוזניים.

ניסיתי להגיד לעצמי שזה לא

אמיתי, אבל הפחד היה חזק

מהכל. הרגשתי שאין לי לאן

לברוח מהתמונה הזאת

שרצה לי בראש".

ככה התחיל הסיפור של

יאיר שכל כך סבל מהפחדים

הללו. עבורו, ההיגיון של ההורים

נותר חסר תועלת מול חוויות הפחד

המוחשית. הוא לא היה צריך שיסבירו לו

למה הוא טועה; הוא היה צריך שמישהו יראה לו איך להחזיר את השליטה לידי.

בתהליך משותף למדנו לדבר בשפה של המוח. לא

ניסינו למחוק את הדמות אלא שינינו לה את הקידוד.

בנינו ביחד עוגנים – מעין כפתור סודי של אומץ

שנמצא בתוכו והוא למד להשתמש בהם וביחד הפכנו

את התמונה המאיימת למשהו רחוק, חלש וחסר

כוח. גילינו איך לאט לאט, החרדה ודפיקות הלב שלו נרגעו והוא התחיל לסמוך על עצמו.

השינוי לא קרה בקסם של רגע, אלא בלמידה של

צעד אחר צעד. בלמידה איטית ובהפנמה

שהלכה והבשילה, התפתח בו ביטחון

עצמי שבאמצעותו יכול היה לצעוד

בכוחות עצמו, מבלי לחוות היסטריה

מיותרת. כשיצא מהחדר החשוך

מחויך, התחזקה בי ההבנה:

ילדים לא צריכים שנגיד

להם שאין מפלצות.

הם צריכים שנלמד

אותם איך לנצח

על המקהלה של

המחשבות שלהם.

כשהילד לומד

לנהל את העולם הפנימי

שלו, הוא כבר לא קורבן

של הפחד. הוא הופך

לגיבור של הסיפור

שלו, ואז, גם הוא

וגם את, יכולים סוף

סוף לישון בשקט.

ערב שמאיר את הדרך עם חן עזרא

חן עזרא – "מלך הבישולים" לשעבר, חושף את הסיפור שלא שמעתם: התחושות הקשות בשבת, ההחלטות ששינו חיים, והבחירה באמונה מול הקריירה. ערב מרתק, מחזק ומעורר השראה שלא משאיר אף אחד אדיש.

073-321-2992

חינם ללא עלות

מאירים את הנועדים

מה חסתתר תחת לזהס?

כולו שחלילה לא יתפרק. בשלב הבא נכנסים הבנאים האמיתיים. הם מחליפים את הסחוס הרך בעצם קשיחה. השלב האחרון הוא עבודת הגילוף שנמשכת על פני חודשים עד שנים. הגוף שולח מעין פסלים קטנים שמורידים עודפים, מעצבים את העצם ומחזירים אותה בהדרגה בדיוק לצורה המקורית שלה. לעיתים האזור שהחלים הופך להיות הנקודה הכי חזקה בעצם כולה. זוהי תופעת פלא שאין לה הסבר.

אז בפעם הבאה שאתם רואים מישהו עם קב"ים, תזכרו: מתחת לגבס עובד צוות מומחים בלתי נראה, שמוכיח שוב כי "מה רבו מעשיך ה'".

זמן קריאה: 1.5 דק'

מזהים מה חסתתר בתחנה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: קיבל רגליים קרות

נפל-אות

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס! MAG@TV2000.CO.IL

לקום ולהתרומם גבוה יותר. כשקורה משהו בכיתה, אל תיפול לייאוש. נסה לעצור לרגע ולשאול: מה הייתה הטעות הפעם? למה הרב כעס? אם זה היה דיבור בשיעור, קבל על עצמך קבלה קטנה (אפילו 10- דקות) של ריכוז. אם זה היה עניין של דרך ארץ, תלמד מהטעות ותשתדל להשתפר בנקודה הזו. אל תיתן לזה לעבור סתם כך, ללא התיקון המתבקש.

תלמיד אהוב, השאלה שלך והרצון הכן להשתפר הם ההוכחה הכי טובה לך שאתה תצליח ובגדול. מי שרוצה כל כך – השמיים הם הגבול עבורו. וכבר למדנו: אין דבר העומד בפני הרצון.

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

"אחרתי בקול": לא רוצה הר מצווה?

סיפורים ויועצים על מצווה

ליותר על השמחה בכך שיש לי הורים אוהבים, התפרקתי. חיבקתי אותם, ביקשתי סליחה, ובאותו לילה עשיתי חשבון נפש עמוק. למחרת בבוקר התקשרתי אליו בנחישות וביקשתי להירשם למסגרת ישיבתית. בהסכמת הוריי, התחלתי ללמוד בישיבה תיכונית, וזמן קצר לאחר מכן חגגנו את בר המצווה שלי. כשראיתי את שניהם עומדים לצדי בשמחה, העזתי לבקש מהם לחזור ולבנות שוב את ביתנו המשותף. תפילתי התקבלה וכעבור חצי שנה עמדנו כולנו יחד תחת החופה, בחתונתם המחודשת. השירה והשמחה מילאו את האוויר. אבי חיבק אותי בדמעות ואמר לי שזכיתי לא רק לתקן את חיי שלי, אלא גם את חייהם שלהם. כך חזרנו להיות משפחה אחת, מאוחדת ומאושרת, המבוססת על אמונה, אהבה, ושלום אמת בבית של תורה ומצוות.

בכל פעם שאני מתבונן בכך, אינני יכול שלא להתפעם מכך. מסתבר שבהשגחה פרטית, בר המצווה שלי והתכונה המשפחתית לקראתה הביאו למהפך הגדול, לא רק בחיים האישיים שלי אלא בחייהם של הוריי על כל המשתמע מכך. הדבר הזה מרגש ומפעים אותי בכל פעם מחדש.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

נולדתי כבן יחיד להורים גרושים שחיו באותה עיר במרכז הארץ. ילדותי עברה בתנועה מתמדת בין שני בתים, מרחק עשרים דקות הליכה בין זה לזה, ששימשו עבורי כמרחב של חיפוש עצמי. גדלתי ללא זיקה לשמירת תורה ומצוות. בערך בגיל שנים-עשרה, כשהפער בין הוריי העמיק, מצאתי את עצמי מחפש שייכות ברחוב. הסתובבתי עם חבורת נערים חסרת מסגרת, נמשך אל חופש המדומה ואל מעשים שליליים. האחרים ללימודים הפכו להרגל והתירוצים היו לנורמה.

נקודת המפגש עם המציאות הגיעה כשסבי זיהה אותי משוטט ברחוב. הוא אסף אותי ברכבו, הסיע אותי לבית אמי, וביקש בשקט שלא אסתובב עוד בחברה הזו. הוריי ניסו להושיע אותי בכל דרך, אך הניסיונות נכשלו, והם, שקושי התקשורת ביניהם היה ניכר, לא ידעו איך להגיע אליי.

לקראת בר המצווה שלי, כשביקשו ממני ללמוד להניח תפילין, השבתי בסירוב עקשן. ואז קרה הבלתי נמנע: לראשונה ראיתי את אבי בוכה. בעוד דומע ומייבב ללא הפוגה הוא פתח בפניי, בפעם הראשונה, את סיפור חייו. הוא סיפר על הוריו שנהרגו בתאונת דרכים בדיוק כשהגיע לגיל המצוות, ועל הבדידות שנכפתה עליו. הוא שיתף אותי בכאב על התפרקות נישואין, ועל ההחלטה המשותפת עם אמי שלא להתרחק ממני. כשביקש ממני לא

"כל פאס אני נופל אחרש"

זמן קריאה: 1.5 דק'

לכבוד הרב שליט"א, אני תלמיד בכיתה ז', ורציתי לשאול את כבוד הרב שאלה שמציקה לי מאוד. יש לי רצון אדיר להצליח בלימודים, ובמיוחד חשוב לי לשמח את ההורים שלי ולגרום להם נחת. אבל הבעיה היא שכל פעם קורה לי משהו לא טוב, ואז אני נגרר לעשות איזושהי שטות. כתוצאה מכך, הרב בכיתה כועס עליי, הריכוז שלי בלימודים נעלם, ובסוף זה מגיע להורים שלי ומצער אותם מאוד. אשמח מאוד לעצתו של הרב: איך אני יכול לצאת מהמצב הזה ולהצליח באמת?

תשובה: בני, תלמיד יקר ואהוב שלי, קראתי את מכתבך והתרגשתי מאוד. ראשית, אני חייב לציין שרואים שיש לך קשר חזק

ומיוחד עם ההורים שלך. העובדה שכל כך אכפת לך לא לצער אותם מעידה על נשמה גבוהה ועל כיבוד הורים יוצא דופן שקיים בך. הערכה הזו היא כבר התחלה של דרך נפלאה.

אני מאוד מאמין בך ואתה עצמך מספק את הסיבות הטובות ביותר לכך. דע לך, שעצם העובדה שאתה מודע למה שקורה לך, שאתה מזהה את הקושי ויודע להצביע על ה"שטות" שקרתה, זו כבר מחצית הדרך לפתרון. המודעות הזו היא סוג של הצלחה גדולה. ודווקא משום כך יש כאן סיבה אמיתית להערכה גדולה כלפך.

בני אהובי, זכור כלל ברזל שכתוב במשלי "שִׁבְעַי פִּלּוֹל צָדִיק – יָקוּם" (משלי כד, טז). הצדיק הוא לא מי שמעולם לא נפל, אלא מי שדווקא באמצעות הנפילות הקטנות לומד איך

הבין רצון להבין תקיפה

זמן
קריאה:
1.5 דק

במהלך ארבעה חודשים
תסביך עם חצי

בכתב היד הזה
ניכרים רוחים גדולים
בין המילים ולעיתים
גם רפיון בקו. רוחים רחבים
משקפים לעיתים מרחק פנימי,
צורך במרחב או תחושת פער
בין מחשבה למעשה. רפיון הקו
עשוי לרמז על ירידת אנרגיה, דחיינות או
תקופות של חוסר עשייה. מבנה כזה מופיע
לא פעם כאשר אדם חווה מאבק פנימי עם
עצמו: ביקורת עצמית גבוהה, ספקות לגבי
ערכו או תחושה שהוא אינו מתקדם כפי
שהיה רוצה. כך נוצר פער בין הרצון לבין
הפעולה. הרצון קיים, אך התנועה נעצרת,
וככל שהאדם חושב יותר – הוא פועל פחות.
אחד מצדיקי הדורות התבטא כך בהמליצו
לשומעי לקחו: חשוב פחות, דבר פחות, והכי
הרבה תעשה.

רעיון זה מתחבר לפסוק בספר משלי
"תָּאוֹת עֲצַל תָּמִיתוּ כִּי מָאֵנוּ יָדֵינוּ לַעֲשׂוֹת".
הפסוק מלמד שהקושי אינו בהיעדר רצון.
גם לאדם המתעכב יש שאיפה, חלום
ורצון להתקדם, אך כאשר הידיים מסרבות
לפעול, הרצון נשאר חסר חיים, והאדם חווה
תקיעות, חולשה וחוסר סיפוק. זהו הפער
שבין מחשבה למעשה: רצון ללא פעולה
שוחק, אך פעולה, אפילו אם היא קטנה
וחלקית, מחזירה ומעוררת את החיות.
היציאה מתסביך פנימי מתחילה בהפרדה:

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL
שאלה ליעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו
תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין!
(אפשר בעילום שם כמובן).

השקט לפני הסערה

שיישארו, הופעות שמתחברות לקהל אמיתי. התקופות
האפורות האלה מלמדות אותך מי אתה באמת. שאין
קיצורי דרך ואין קסם שיכול להחליף השקעה.
וכשהקהל מגיע אחרי שנים, כשהאולם מלא, אתה
מבין שהכול התחיל בשקט ובעקביות. שאותו רצון קטן
להמשיך, לא לוותר, להאמין, הוא זה שבונה את הבסיס
להצלחה הגדולה. התמדה שקטה היא גם כבוד
למקצוע וליוצרה שלך. זה לא לעשות
הכול בשביל הכותרות, בשביל
הרשתות, בשביל מחיאות
הכפיים. זה לעשות כי
אתה אוהב, כי אתה חייב,
כי זה מה שמגדיר אותך
באמת.
ובסופו של דבר,
כל הצלחה, אפילו

הכי גדולה, נובעת מאותם
רגעים שקטים, שבהם אף
אחד לא ראה, רק אתה
והנשמה שלך, והעבודה
השקטה שמהווה את
כל ההבדל.
שבת שלום!

זמן
קריאה:
1.5 דק

החיים של זמר
זה לא רק אורות,
מיקרופונים וקהל מריע.
לפעמים זה הרבה ימים של שקט,
לבד באולפן או בחצר עם גיטרה, בלי
אף אחד שצופה. ימים שבהם אף אחד
לא מצפה לכולם, אבל אתה מצפה
מעצמך להמשיך, ליצור, לעבוד.
אני זוכר את השנים הראשונות,
כשקשה היה לראות את התמונה
הגדולה. תקליטים שהודפסו בכמויות
קטנות, הופעות קטנות שאין כמעט
מי ששם לב אליהן, ולילות ארוכים
של חזרות לבד. לתפוס את הטון
הנכון, להרגיש את השיר נכון. הלב
לפעמים מתעייף. אבל תמיד הייתה שם
התחושה שאם אני עוזב עכשיו, כל הזמן והמאמץ ילכו
לאיבוד. וזה לא משהו שאני מוכן לוותר עליו.
התמדה שקטה היא לדעת להמשיך גם כשאין
תוצאות מיידיות. לקום בבוקר ולכתוב שורה, לכתוב
לחן קטן, לשנן מילים שוב ושוב, לתרגל, לבדוק,
לשנות, בלי להראות לאף אחד. כי אתה יודע שהבסיס
שאתה בונה עכשיו יהפוך למשהו גדול בעתיד, שירים

אינפורה אדומה הזוף הנחש

עולם הטבע
מציג בפנינו אינספור
יכולות מרתקות, אך
מעטים הם המנגנונים
המתוחכמים כמו זה
המציא אצל נחשים מסוימים,
דוגמת הפיתון והחנק. יצורים
אלו ניחנו בחוש שישי מעורר
השתאות, המאפשר להם
לראות חום. עבור צייד הפעיל
בעיקר בשעות הלילה, מדובר

בכלי הישרדותי קריטי, המעניק לו יתרון עצום ומאפשר לאתר
טרף בעל דם חם גם כאשר הוא מסתתר היטב בתוך סבך
השיחים או בחושך מוחלט שבו העין האנושית אינה רואה דבר.
סוד כוחם טמון בגומות חישה מיוחדות הממוקמות בצידי ראשו
של הנחש. גומות אלו אינן סתם איברים חיצוניים, אלא חיישנים
רגישים ביותר לקרינה אינפורה-אדומה, הידועה כקרינת חום.
ברגע שבעל חיים מתקרב לקרבת הנחש, החום הנפלט מגופו
נקלט בגומות הללו. המידע התרמי מתורגם לאותות חשמליים
העוברים דרך סיבי עצב המחוברים ישירות לאותה מערכת
במוח המעבדת את הראייה הרגילה.

התוצאה היא תהליך מנטלי מופלא שבו הנחש מייצר לעצמו
מעין תמונה תרמית של סביבתו. היצור החי ניבט אל מול עיניו
בכתמים של צהוב וכתום זוהר, המבליטים אותו בצורה חדה
על גבי רקע הסביבה הקרה. מנגנון זה מתגלה כמדויק באופן
בלתי נתפס; הוא רגיש כל כך, עד שהוא מסוגל להבחין
בשינוי טמפרטורה מזעריים של אלפית המעלה.
פלא מזהים זה מעניק לנחש את היכולת לתקוף
בדיוק מירבי, ולפגוע בנקודה הרגישה ביותר של טרפו
גם בתנאי תאורה אפסיים. מדובר במכונת ציד
משוכללת, המדגימה כיצד הסתגלות גופנית גאונית
מאפשרת לבעלי חיים לשלוט בטריטוריה שלהם,
גם כאשר שאר העולם שקוע בעלטה.

זהו עוד ביטוי מופלא לנפלאות שבהן טבע
הקדוש ברוך הוא את עולמו, מעל ומעבר
לכל פיתוח והמצאה, באופן שמותיר
לאדם רק את היכולת לפרש, להסביר
ולנתח את המורכבות המדהימה.

להזמנת הפעלות, חוגים, הרצאות
וכמושב – טיולים כשרים לאפריקה,
חייגו: 058-6686-137

ספירת
העומר?
אין סיכוי
שאני שוכח!

גרשמים עכשיו לקבלת
תזכורת יומית ולא שוכחים!

להרשמה סרקו או שלחו
את המילים: ספירת העומר
למספר 058-450-2000

מאירים את הילדים

השועל, האריה ותשובת הרב

שלום לכם, ילדים צדיקים!

ילדים יקרים, אתם ודאי מכירים היטב את הפסוק המפורסם "מי האיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב. נצר לשונך מרע, ושפתיה מדבר מרמה". אתם מכירים בודאי גם את הנגון המשמח שמתלחל אליו, וזה בדיוק הזמן לעצור רגע, לעצם עינים ולשיר אותו יחד בלבכם.

המלים האלו הן הרבה יותר משיר, הן סוד לחיים

איכותיים, מאשרים

וארכים יותר. הפעם

אני רוצה לספר לכם

ספור אמיתי שימחיש

לנו כיצד אנחנו

יכולים להאריך את

ימינו באמת. בעולם

שלנו, רבים מחפשים

תרופות פלא וסגולות מיוחדות

כדי לזכות בעוד ימים ושנים, אך

התשובה האמתית נמצאת במקום

הרבה יותר נגיש.

כאשר הגאון הגדול רבי שמואל

הלוי ואזנר זצ"ל, בעל 'שכט הלוי', הגיע

לגיל המפלג מאה, הגיע אליו לבקור

מנהל "הבטוח הלאומי", שנהג לבקר

כל אדם שהגיע לגיל זה. בתם שיחתם,

שאל המנהל את הרב את השאלה

המתבקשת: "כיצד זכית לאריכות ימים

כזו? וחשוב מכך, איך זכית לשמור על

צלילות דעת מפלגה ובריאות הגוף?".

הרב חייך והשיב לו בספור על אריה.

פעם אחת אכל האריה מאכל שהותיר

לו ריח לא נעים בפה. הוא קרא לחמור

וצוה עליו להריח. החמור הריח בישר

ואמר: "כן אדוני האריה, יש לך ריח רע

מאוד, אי אפשר שלא להרגיש". האריה

כעס על החפצה וטרף את החמור.

לאחר מכן קרא לכבש. הכבש, שפחד

מהגורל של החמור, בחר לשקר ואמר:

"אזה ריח נעים יש לך אדוני המלך".

האריה זעם על השקר וטרף גם אותו.

לבסוף קרא האריה לשועל. השועל

הפקח, שהבין את הסכנה, התנצל

ואמר: "מחילה אדוני המלך, אני מצנן

מאוד, אני פשוט לא מריח כלום". וכך,

בחכמתו, נצל השועל מהסכנה.

לאחר שסים את המשל, אמר הרב

למנהל: "אני רב בבני ברק

כבר שבעים שנה. לאורך

השנים היו מחלוקות

רבות וקשות, וכשבאו

אלי לבקש שאתערב,

אני בחרתי תמיד לא

להפנס לזה. בחרתי

להתרחק ממחלוקות

ודבורים מיתרים, ובכך

זכיתי לאריכות ימים".

ילדים צדיקים, הלך כאן

פשוט וברור. לא מבקשים מאתנו

דברים בלתי אפשריים, אלא רק

לשמר על הפה שלנו. המנעות מלשון

הרע, מרכילות ומדבורים אסורים היא

הדרך הבטוחה לחיים רגועים. נסו

להתרחק מחברים שאוהבים לרכל או

ללבות אש, ותראו שגם אתם, בדרך

זו, תזכו לאורך ימים ושנים טובות

ומאשרות בנחת ובשמחה.

אל תחכו. כדאי לכם להשתמש

בה בחיים כבר מעכשו. זה לא רק

יארך בעזרת ה' את ימכם ושנותיכם

בטוב ובנעימים, זה גם יגרום לכם

שהחיים שלכם, כבר מעתה יהיו שלווים

ומאשרים יותר, איכותיים ומשלמים

יותר.

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים"

עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה

למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי

צדיקים חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

מצאו 5 הקדלים

אהבת ישראל היא מצווה גדולה מאוד. הגיעו הדברים לדי כך שכשהגר בקש מהלל חזקו שילמד אותו את כל התורה על רגל אחת, אמר לו משפט אחד:

מה ששני עליך, לחברך לא תעשה.

ילדים מתוקים, תוכלו למצוא את ההקדלים שבין שני הציורים?

חידה?

היכן הקטיר אהרן את קטרת הסמים הדקה?

תשובה לחידה משבוע שעבר: צהב.

יצירות

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה ופה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין.

והפעם - היצירה של דניאל סימון טוב כחן.

אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת המייל MAC@tv2000.co.il וכן תכנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

מאתגרים את הנשמה

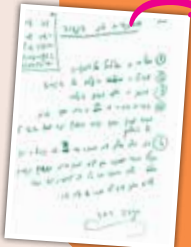

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המגזין

אלה התשובות החכמות של הילד הצדיק והמקסים נתי עמנואל - והוא גם הזוכה שלנו השבוע בפרסי ילדים יקרים, אנחנו רק מזכירים שגם אתם יכולים. כל מה שאתם צריכים זה לשלח את התשובות שלכם ולהכנס להגרלה. קלי קלות!

היכן מסתתרת?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 עצי תפוחים 27 עצי אגס.

הדיחות

מפחדים להשמיץ שתו כוס יין לפני הארוחה, האלכוהול מעביר את תחושת הפחד...

יש כל כך הרבה רכבים חשמליים על הכביש, שלא רחוק היום שנשמע שיחות כמו: - "יש למישהו מטען לטסלה?" - "יש לי לונדא!" - "לא טוב, זה חבר אחר." - "לך יש אחי!" - "כן, אבל אני מסעין עכשו" - "נו באמת, אתה על 80 ק"מ, אני על 12..."

רגעים של מסורת ומשפחה שלעולם לא תכבה הגחלת!

מבטיחים עכשיו את ניצחון האור ושרשרת הנחת: בוחרים לילדים חינוך של כבוד, חינוך יהודי מנוצל! פנו עכשיו לשיבוץ במוסדות החינוך הטובים ביותר

זמינים בשבילכם 24/6

073-321-2921

ילדים יקרים, עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איזה יופי! יש לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס! את התשובות יש לשלח אך ורק למיל MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

- 1 איזה יום היום?
- 2 מה השם של הילד הימני?
- 3 אימי הוא מבין את הכריז?
- 4 על מי הכריז שאל יד הכריז של שמי?
- 5 כמה ילדים המשפחה לוי?

סוד ההילולא והישועה שגילה רשב"י

מפיצים את תורתו וזוכים בישועתו

שולחנים

לראשונה בעולם: מצטרפים למיזם האדיר של הפצת ולימוד 50,000 ספרי אידרא
סוד הזוהר הקדוש שגילה רשב"י ביום הסתלקותו, המסוגל לישועה, שמירה וברכה

שולחנים

בספר 'אידרא עילאה קדישא' בכריכת עור מהודרת עם שמות הקודש חרוטים
על טס זהב המסוגל לפתיחת מזל העליון לשפע, שמירה והצלחה

להעברת שמות לתפילה ביום הילולת התנא האלקי רשב"י
במעמד סיום ספר הזוהר הקדוש ולשותפות במיזם, חייגו או סרקו

073-321-2999

הקווים
פתוחים
במוצ"ש

ערוץ
2000
מאירים את הנשמה